

خلاصه فارسی :

بودجه ریزی دولتی از همان ابتدای برنامه‌ریزی در ایران مشکل دارد و این اشکال در داخل وزارتخانه‌ها تشدید می‌گردد و بودجه بطور سلیقه‌ای و براساس روابط و بصورت چونه‌ای توزیع می‌گردد و در نهایت مجری کارها نمیتواند از بودجه استفاده بهینه بکند فلذا خود او نیز براساس ملاک‌های فوق‌الذکر عمل میکند (خشت اول چون نهد معمار کج تا ثریا می‌رود دیوار کج) در واقع میتوان گفت در ایران بودجه بصورت متمرکز هزینه میشود و هیچیک از واحدهای محیطی (صف) مستقیم یا غیر مستقیم در جریان امر قرار نمیگیرند.

برای اصلاح ساختار مذکور لازم است چند موضوع در نظر گرفته شود که بطور خلاصه ارائه می‌گردد:

۱) اولین و مهمترین مسئله در جلوگیری از هزینه‌های زاید اصلاح ساختار تشکیلاتی سازمان بر حسب جمعیت می‌باشد که در این راستا می‌بایست تعاریف ما از واحدهای ایجاد می‌مانند مثل خانه و پایگاه و امثال آن تغییر یابد تا پاسخگوی پراکندگی جمعیت و دسترسی مردم به خدمات باشند بدون اینکه هزینه‌ها بالا رود.

۲) هرم نیروی انسانی بدون در نظر گرفتن بهره‌وری و اقتصاد بهداشت موجب تحمیل هزینه‌های هنگفت خواهد شد لذا می‌بایست اصلاحات لازم در اینخصوص انجام پذیرد.

۳) هزینه سرباری ستاد یا ستادها باید معقول باشد و از استانداردهای جهانی تبعیت شود و از طرفی از ایجاد سرباری ستادها مشکل آشکار (با بودجه مشخص) و یا پنهان (هزینه در داخل سایر بودجه‌ها) خودداری گردد و مدیریت متوجه باشد که با این کار به ریشه خود تیشه می‌زند.

۴) برآورد و انجام هزینه‌ها بطور غیر متمرکز انجام می‌گیرد تا واحدهای اجرائی جوابگوی هزینه‌های خود باشند و نیز سقف هزینه‌های خود را بدانند و از نزدیک با مشکلات بودجه‌ای درگیر شوند تا قدرت برنامه‌ریزی لازم را کسب کنند.

۵) با اجرای بیمه همگانی و راهکارهای مناسب آن زمینه تقبل هزینه‌ها توسط مردم مهیا شده و بار مالی دولت کمتر خواهد شد.

۶) با انتخاب هیئت امنا واحدهای بهداشتی در خودکفا نمودن واحدها و اجرای مشکلات هر جامعه به خود مردم در تعدیل خواسته‌های آن جامعه تأثیر گذاشته و از هدر رفتن هزینه‌ها جلوگیری خواهد شد و از طرفی مردم در جریان چند و چون مشکلات بودجه‌ای قرار خواهند گرفت.